

За да се види по-очевидно полза-та отъ сдружяваніе-то нека приведемъ и изъ нашенскый животъ примѣръ. Нѣйдѣ си хора-та се поминувать съ правеніе и прѣпродаване абы. Да речемъ, че има сто душъ, отъ кои-то едни съ по 10 хыляды, другы съ по 20 хыл. а другы съ по 50 и повече хыляды работятъ тѣхъ работъ и печялятъ отъ нехъ на пр. по 20 на стотѣхъ. Ако тія сто душъ си сберяхъ капиталы-ты та се съдружяхъ и подвигняхъ една фабрикъ съ потрѣбны-ты машины за правеніе абы, тии щяхъ да искарвать и по-хубавъ, и по-ефтинъ и по-много стока, зашто-то съ машины се искарва повече работа отъ колко-то съ голы рѣцѣ. Тогава и стока-та имъ по-добрѣ, по-лесно и повече ще се продава та и всякой единъ наспротивъ пары-ты си, что е вложилъ, може да печяли повече, отъ колко-то кога-то самъ за себе работяше. При това отъ сто-тѣхъ душъ другары може само десятина душъ да врьтять фабрикъ-тѣ, да купувать суровъ и да продавать изработенъ стокъ, а другы-ты 90 душъ можяхъ да си гядають и другъ работъ. Колко голѣма полза и леснина!

Съ сдружяваніе что-то може да се направи на голѣмо, то може се направи и на малко. Така на пр. разбрани и умни ораче, занаятчии и работници, като видѣли что може да прави сговоръ-тъ и сдружяваніе-то у богаты хора, заловили се и тии да се сдружявать. Простъ работникъ, кой-то работи съ надницъ, малко искарва, и то не всякога: много пѣти се случи да нѣма за него работъ; случи се болестъ нему или нѣкому въ къщи. Въ такъвъ случай какво да прави? Да простре рѣкъ за да проси милостынь то е и срамота и грѣхота, па всякога се и не намира